

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/466/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113232658
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6113232658.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, v konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o. so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti odporcovi K. A., G.. XX. XX. XXXX, K. K. K., Z. XX, o zaplatenie 580,89 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a** .

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podaným návrhom doručeným súdu dňa 25. 11. 2013 žiadal súd, aby vo svojom rozhodnutí zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 580,89 Eur s príslušenstvom z titulu dohodnutej zmluvnej pokuty.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vo veci vyhlásil rozhodnutie bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 115a ods.2 a § 200ea ods.1 OSP.

Navrhovateľ vo svojom návrhu a písomnom vyjadrení uviedol, že odporca nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil splatné faktúry, ale predovšetkým za to, že si nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby. Z tohto dôvodu bola jeho SIM karta vypojená z prevádzky, čím odporca porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok navrhovateľa zabezpečiť mu mobilné zariadenie za zľavnenú cenu. Jednalo sa o telekomunikačné zariadenie zn. Motorola V3 za cenu 1,-- Sk, t. j. 0,03 Eur, pričom štandardná cena predstavovala v čase uzavretia zmluvy o pripojení sumu 205,47 Eur a koncové zariadenie T-MOBILE DCARD-flarion za cenu 0,03 Eur, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení bola 398,-- Eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 06. 2013, na základe ktorej zistil, že Slovak Telekom, a.s. postúpil svoju pohľadávku navrhovateľovi vrátane pohľadávok voči odporcovi.

Súd mal ďalej za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o pripojení vrátane dodatku zo dňa XX. XX. XXXX, predmetom ktorej bolo poskytovanie služieb v programe Relax 200 a odporcovi bolo odpredané telekomunikačné zariadenie zn. Motorola V3. Zároveň medzi účastníkmi bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 7500,-- Sk s DPH.

Zároveň medzi účastníkmi konania došlo k dohode zmluvou o pripojení v službe Rýchly internet dňa 12. 10. 2006, na základe ktorého bolo odpredané odporcovi koncové zariadenie T-MOBILE DCARD a dohodnutá zmluvná pokuta bola vo výške 10 000,-- Sk.

Súd Ďalej vykonal dokazovanie faktúrou č. XXXXXXXXXXXXX splatnou dňa XX. XX. XXXX na sumu 580,89 Eur.

Podľa § 43 ods.1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

V zmysle článku 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 02. 08. 2006, v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka, najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto dodatku, alebo v článku 3 bod 3.6 všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písm.a) až c) všeobecných podmienok, a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto dodatku, t. j. 7 500,-- Sk s DPH.

Podľa článku 2d zmluvy o pripojení zo dňa 12. 10. 2006, v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka, najmä hociktorej povinnosti uvedené v tomto písmene alebo v článku 3 bod 3.4 alebo 3.5 alebo článku 5.5.2 písmeno a) až c) všeobecných podmienok a následnej deaktivácie služby je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu tak ako je uvedená v tabuľke č. 1, t. j. 10 000,-- Sk.

Podľa § 544 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Súd na základe vykonaného dokazovania a vyššie citovaných právnych predpisov mal za preukázané, že účastníci konania uzatvorili zmluvy o pripojení vrátane dodatkov k tejto zmluve v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z.

Na základe týchto zmlúv právnomu predchodcovi navrhovateľa vznikla povinnosť poskytovať odporcovi zvolené služby pri využívaní verejnej mobilnej rádiatelefónnej siete, odpredať odporcovi mobilný telefón, resp. koncové zariadenie a odporcovi ako užívateľovi vznikla povinnosť uhrádzať cenu za poskytované služby určené podľa odpočtu poskytnutých služieb vyúčtovaných navrhovateľom vo forme daňového dokladu, a to faktúry podľa článku 7.3 všeobecných podmienok.

Súd v danej súvislosti konštatuje, že sa jedná v danom prípade o konanie sporové, teda rozhodovanie o spore medzi dvoma stranami o právo, ktoré im patrí. Takéto konanie je ovládané zásadou prejednávácou, čiže iniciatíva na zhromaždenie skutkového základu leží zásadne na účastníkoch konania. Súd v konaní zisťuje skutkový stav veci, pričom ide o to, aby poznatky súdu o skutočnostiach boli v súlade, a to čo možno v najvernejšom súlade s objektívnou realitou. Treba zdôrazniť, že absolútny stav objektívnej reality sa dokazovaním nikdy nemôže dosiahnuť a súd sa musí k nej len priblížiť. Súd získava poznatky určeným spôsobom v zmysle občianskeho súdneho poriadku teda procesným

dokazovaním. Pre túto činnosť sú vždy nutné tvrdenia o týchto skutočnostiach. To vyplýva z toho, že v procese sa súdu dokazuje pravdivosť tvrdenia o týchto skutočnostiach a súd sa o nich dozvedá z prednesu účastníkov konania a z vykonaného dokazovania.

Občiansky súdny poriadok ukladá povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti v § 79 ods.1 OSP tomu, kto podáva návrh na začatie konania. V § 101 ods.1 OSP ukladá účastníkom úplné tvrdenie potrebných skutočností. V danom prípade okrem tvrdení zo strany navrhovateľa neboli predložené žiadne dôkazné prostriedky o skutočnostiach, ktoré by preukazovali tú skutočnosť, že navrhovateľ porušil svoje povinnosti tým, že neuhradil faktúry riadne a včas za služby, ktoré mu boli poskytnuté. Takéto dôkazné prostriedky navrhovateľ nepredložil napriek poučeniu v zmysle § 120 ods.4 OSP.

Povinnosť tvrdiť a dôkazná povinnosť postihuje účastníkov v konaní ovládanou zásadou prejednávacou teda v konaní spornou. Nesplnenie tejto povinnosti môže mať pre účastníka nepriaznivý dôsledok. Ak sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie inak, napríklad z výsledku dokazovania, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia návrh vo veci zamietnuť. Tento procesný dôsledok je procesnou ujmom navrhovateľa, ktorý nesplnil tieto svoje procesné povinnosti. Takýto procesný dôsledok sa označuje ako bremeno tvrdenia. Ten kto má povinnosť tvrdenia, má aj povinnosť uniesť potrebné dôkazné prostriedky, ktorými má tieto svoje tvrdenia preukázať.

Zo žiadneho ustanovenia občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že by súd musel v sporovom konaní vyhľadávať za účastníkov konania, v danom prípade za navrhovateľa, dôkazy na podporu jeho tvrdení v konaní tak, aby boli tieto jeho tvrdenia preukázané.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal porušenie povinnosti odporcu uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas tak, ako to tvrdil v návrhu vo veci samej a neskôr vo svojom písomnom vyjadrení. Vo veci nešpecifikoval, ktorú z povinností si odporca nesplnil tak, že jeho SIM karta bola vypojená z prevádzky. Súd vychádza z názoru, že v danej veci je potrebné, aby navrhovateľ jednak tvrdil a takéto tvrdenia aj preukázal, kedy a v ktorých obdobiach odporca riadne a včas neuhradil cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ mal uviesť, v ktorých fakturačných obdobiach si túto svoju povinnosť odporca nesplnil a potom by bolo dôkazné bremeno na odporcovi, aby dôkaznými prostriedkami takéto tvrdenia buď vyvrátil, resp. potvrdil. V danej súvislosti je toto preto jedným z dôvodov, pre ktoré súd návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný.

Súd však ďalej poukazuje, že druhým dôvodom prečo návrh navrhovateľa zamietol je to, že z rozhodovacej praxe súdov v obdobných veciach súdy vyslovili viacej krát právny názor o tom, že zmluvná podmienka dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení týkajúcej sa zmluvnej pokuty je podmienkou neprijateľnou s poukazom na ustanovenie § 53 ods.4 písm.k) Občianskeho zákonníka a teda v zmysle § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Jedná sa najmä o rozhodnutia Okresného súdu Bardejov pod č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 06. 12. 2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove pod spisovou značkou 16Co/32/2012 zo dňa 15. 03. 2012, Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 13C/125/2012, Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 12C/33/2013 tak, ako sú tieto rozhodnutia verejne prístupné na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania, ktoré nepriznal ani jednému z účastníkov konania, pretože navrhovateľ v konaní úspešný nebol a právo na náhradu trov konania nemal. Odporca si náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ju súd tak isto nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia

jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.